

Kr. Dette vil jeg paa det indstændigste fraraade. Den Opgave, Kontrolforeningerne have, og som de i alt væsentligt magte, er saa stor, at det er urigtigt at foretage noget, der kan tilføje dem en Svækkelse. Jeg skal ikke her komme ind paa en lang Omtale af Værdien af Kvægavlsforeningernes Arbejde, thi det er sikkert de fleste her i Tinget bekendt, eller nærmere omtale den Værdi, det har for den enkelte Ejer at faa Klarhed over, hvilke Dyr i Besætningen der er rentable, og hvilke der er urentable, hvilke der har den bedste Evne til at omsætte Foderet til Smør og Mælk. Betydningen heraf kan ikke værdsættes for højt, og en Statsstøtte paa 120,000 Kr. i alt forekommer mig at være meget beskedent. Det er heller ikke for Smaakaarsfolk som Husmænd og Landarbejdere saa billigt at være Medlemmer af en saadan Forening. Denne Støtte kan altsaa nok tiltrænges. Kontrolforeningerne ere ogsaa fælles for alle baade for store og smaa, og jeg vil derfor lægge et godt Ord ind for Bevarelsen af denne Bevilling. Repræsentanter for Kontrolforeninger i Jylland have været samlede i Aarhus og have udtalt sig stærkt i denne Retning.

Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) udtalte i Gaar, at Statens store Tilskud til Hesteavlforeningerne havde bidraget til, at der i Hingstehandelen havde fundet adskillig Humbug Sted. Han anvendte netop Ordet „Humbug“. Jeg vil nedlægge en Protest mod denne Udtalelse, den passer ikke. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem kunde fremsætte en saadan Udtalelse; der har netop i Vinter været rettet adskillige Angreb paa Hingstehandelen i Jylland, navnlig i Retning af, at Hingstepriserne vare meget for høje. Jeg tror, det beror paa Ukendskab til Forholdene. Efterspørgselen efter virkelig første Klasses Hingste er nemlig saa stor, at hver Privatmand kan opnaa saadanne store Priser. Der er saaledes i Efteraaret solgt en 1½ Aars Plag af en Privatmand for 16,500 Kr. kontant og 18,000 paa Vilkaar. Det viser, hvorledes saadanne første Klasses Dyr kunne være i Værdi, og det er heller ikke større Priser, end man i det hele har paa første Klasses Avlsdyr i Jylland. Jeg finder det altsaa urigtigt, at det ærede Medlem bruger et saadant Udtryk, men jeg kan godt tilgive ham det. Aarsagen er de Angreb, der have været rejste mod visse Mænd i Jylland. Da dette Spørgsmaal ligger Husdyrloven nær, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger derom. Ærede Medlemmer

have nok lagt Mærke til disse Angreb, der fra først af ere rejste af en enkelt Mand i Jylland, senere ere de fortsatte af en Redaktør af et Landbrugsblad i Aarhus, og i de allersidste Dage ere de dragne frem af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen). Jeg bebrejder ikke det ærede Medlem, at han har draget dette Spørgsmaal frem og endnu mindre Ministeriet, at det har ladet foretage en Undersøgelse, for det følger af sig selv, at naar der her i Tinget forlanges en saadan Undersøgelse, er det rigtigt, at Ministeriet imødekommer et saadant Ønske, og selvfølgelig er det ogsaa bedst, at Sagen bliver undersøgt. Jeg skal ikke komme ind paa en historisk Redegørelse for Sagen, men jeg kender adskilligt til den. Jeg kender saa at sige alle de paagældende Dyr, der ganske vist i og for sig ere uskyldige i det, men som paa en vis Maade have været Aarsag til Striden, og jeg kender og har kendt i mange Aar de Mænd, Angrebene ere rejste imod, og det er min Opfattelse, at det er fuldt ud hæderlige og dygtige Mænd, der ere den Opgave voksne, de ere satte til at vogte. Det skal nok vise sig ved Undersøgelsen, at de rejste Angreb have været blind Allarm. At disse Mænd have opdrættet og solgt og handlet med Hingste, er noget, alle vide, men deri er der hverken noget ulovligt eller uhæderligt, det er noget, enhver har Lov til. Selv Landbrugsministeriet vidste det, da de bleve udnævnte til Statshingsteskuedommere, det er for øvrigt noget, der vist er fælles for alle jyske Opdrættere, og vilde man opstille den Betingelse, at Dommere hverken maatte opdrætte eller sælge Hingste, vilde det næsten ikke være muligt at faa kvalificerede Mænd til dette Hverv. Det er, som sagt, min Tro, at det er fuldt ud samvittighedsfulde og hæderlige Mænd, og det vil Undersøgelsen ogsaa nok godtgøre.

**Landbrugsministeren (Poul Christensen):** Som udtalt af flere ærede Talere vare de ved Finanslovens første Behandling fra forskellige Sider faldne Udtalelser for en stor Del Anledning til, at Ministeriet i December Maaned nedsatte et Udvalg med den bestemte Opgave at paapege Besparelser paa Husdyrlovens Omraade, hvor saadanne maatte kunne finde Sted. Jeg troede selv, at denne Opgaves Løsning var mulig uden Skade for de forskellige Grene indenfor Landbrugets Virksomhed. Den Hurtighed, hvormed Udvalget har handlet, beviser, at det har haft Forstaaelse af den Opgave, man har stillet det. Under denne